

2009/00115
Hof Den Haag

OB 1968 3
Bel alg

Landbouwregeling niet van toepassing op eigen gebruik paardenboxen

Intrekking beroepschrift minister van 11 maart 2010 nr. DGB 2010-845, n.a.v. uitspraak Hof Den Haag van 4 december 2009, nr. 2009/00115, tijdvak 01-02-2001 t/m 31-12-2001

Firma Z (belanghebbende) exploiteert sinds 2001 een manegebedrijf. De bedrijfsomschrijving luidt: 'Paardenfokkerij handelstal, trainen en africhten van paarden. Hengstenhouderij en pensionstalling'. Zelf gefokte paarden worden opgeleid tot zadelmak. Daarvoor geschikte paarden worden verder opgeleid tot dressuur- les- of wedstrijdpaard. Er is een nieuw bedrijfscomplex gerealiseerd. De stal met 28 boxen is in 2001 in gebruik genomen, de rijhal in 2002 en de rest in 2004. A heeft 20 boxen bestemd om vrijgesteld te worden verhuurd en acht boxen voor het stallen van de eigen paarden. Tot het bedrijf behoorde in 2001 9 hectare weidegrond die wordt gebruikt voor zomerpension van 20 paarden en voor de oogst van de wintervoorraad hooi.

In geschil is de toepassing van de landbouwregeling.

Hof

Toepassing van de landbouwregeling zou in strijd zijn met het vertrouwensbeginsel. Z mocht er namelijk redelijkerwijs van uitgaan dat naar aanleiding van de afwikkeling van een boekenonderzoek, de toepassing van de landbouwregeling op haar fiscale merites was beoordeeld. Hieraan doet niet af dat de inspecteur toen geen weet zou hebben gehad van het arrest van 17 oktober 2003, nr. 38 890 over de reikwijdte van de landbouwregeling bij een paardenopfokbedrijf.

Verder oordeelt het hof dat art. 3, lid 1 letter h OB buiten toepassing moet blijven omdat het in strijd is met de 6^e Richtlijn. Het hof besliste dit al eerder in uitspraken van 26 juni 2009, nrs. 2008/00332 en 2008/00334 en acht dit ook hier van toepassing.

De minister heeft laten weten dat hij zijn beroep in cassatie heeft ingetrokken. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het geschil betreft in casu de door de inspecteur gestelde integratieheffing ter zake van de overige acht niet verhuurde paardenboxen door de ingebruikneming van de stal in 2001. De inspecteur is van mening dat het gebruik van die acht boxen onder de toepassing van de landbouwregeling valt. Gezien r.o. 5.1. van de hofuitspraak stuit die toepassing in dit geval reeds af op het vertrouwensbeginsel, gelet op de gang van zaken in het kader van het boekenonderzoek en de afwikkeling daarvan bij het opleggen van de naheffingsaanslag.

Het in r.o. 5.1. neergelegde oordeel getuigt naar mijn mening niet van een onjuiste rechtsopvatting. In dit verband kan verwezen worden naar de vaste jurisprudentie van de Hoge Raad, onder meer gepubliceerd in BNB 1990/345, 1992/182 en 1993/2. Voor het overige is de zaak sterk verweven met waarderingen van feitelijke aard, zodat hiertegen in cassatie niet met succes kan worden opgekomen.

Daarenboven merk ik op dat het binnen het kader van het manegebedrijf van Z mij niet onbegrijpelijk voorkomt om de acht stallen niet afzonderlijk onder de landbouwregeling te brengen, zodat er ook mede vanuit die optiek geen dwingende noodzaak bestaat deze kwestie door te zetten. Daarmee komt dan al de grond onder de in geding zijnde naheffingsaanslag te ontvallen, zodat ik berust in de door het hof uitgesproken vernietiging van die naheffingsaanslag.

Overigens merk ik ter voorkoming van misverstanden nog wel op, dat ik mij niet kan vinden in het door het hof gestelde onder 5.2. en 5.3. In dit kader wijs ik op de

lopende cassatieprocedures met de Hoge Raad rolno's. 09/03108 en 09/03109 tegen de genoemde uitspraken van Hof 's-Gravenhage van 26 juni 2009. Aan het separaat instellen van beroep in cassatie op dit punt ontbreekt echter een belang, aangezien – in samenhang met mijn voormelde opmerkingen met betrekking tot r.o. 5.1. – een gegrondbevinding daarvan niet kan resulteren in het (gedeeltelijk) ongedaan maken van de uitgesproken vernietiging van de naheffingsaanslag.